

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—264

Ὁ Ἀπόστολος ἔγραφε πρὸς τοὺς νέους διότι ὡς εἶπεν, «οὗτοι εἰσὶν ἰσχυροί.» Ἀλλὰ πότε ὁ νέος εἶναι ἰσχυρὸς; Εἶναι ἰσχυρὸς ὅταν κρατεῖται καὶ σαλεύεται ὡς κάλαμος ὑπὸ χαμηροῦς τινος ὀρέξεως; Εἶναι ἰσχυρὸς ὅταν μιστίζεται καὶ ἀγεται καὶ φέρεται ὑπὸ τῆς ἀκολασίας ὡς δούλος, καὶ ὡς δούλος ὑποκύπτει ἀναισχύτως καὶ ἀνευ ἀντιστάσεως; Εἶναι ἰσχυρὸς ὅπότε ἀνάγωγος ἐμπαιγμὸς, ἢ ἀνόητον σκῶμμα δύναται νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ εὐγενοῦς σκοποῦ; Εἶναι ἰσχυρὸς ὅταν πνοὴ γυναικὸς δύναται νὰ καταρρίψῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ; Εἶναι ἰσχυρὸς ὅταν ἦναι παραπολύ δαίλδς ἵνα ἐμμεῖνῃ εἰς τὰς πεποιθήσεις τοῦ περι πίστεως καὶ ἀρετῆς εἰς τὸν Χριστόν; Ὁ Ἰωάννης δὲν ἔγραψεν εἰς τοιοῦτους.

Τὸ ποιοῦν τοὺς νέους ἰσχυροὺς εἶναι τὸ ἠθικὸν θάρρος, ὑψηλὸν ἀκατάβλητον θάρρος. Ἐν τε τῷ δημοσίῳ καὶ τῆς ἐργασίας βίῳ ἢ ἰδιότης αὕτη καθίστησι τὸν νέον ἱκανὸν νὰ εἴπῃ ὁ χι, ῥητῶς καὶ ὠρισμένως.

Ἐν ταῖς ἐσχάταις στιγμαῖς τοῦ πειρασμοῦ, οὐδέποτε, ὦ νέοι κάμψετε. Ἀποφύγετε τὸ ἀποτομον, ἀλλὰ μὴ πτοηθῆτε ἐκ τῆς ἀποφάσεώς σας. Μὴ ἀπατηθῆτε τοσοῦτον ἐκ τῆς γλυκύτητος τοῦ ποτοῦ ὥστε νὰ καταπίητε δηλητήριο. Μὴ συμφωνήσητε πρὸς μωρίαν τοῦ συρμοῦ. Μὴ κινήθητε ἐξ ἐμπαιγμῶν, οὐδὲ ἀλωθῆτε ἐκ τῶν παρακλήσεων. Ἔστε πιστοὶ εἰς τὰς ὑφίστας περὶ τοῦ δικαίου ἰδέας σας, εἰς τὰς περὶ καθήκοντος ἐπόψεις τὰς ἐν τῇ Γραφῇ, καὶ εἰς τοὺς περὶ ἀγιοσύνης πόθους, οἵτινες ἔρχονται εἰς ὑ-

μᾶς ἐν στιγμαῖς ὑπερτάτης ἐξάρσεως. Μὴ διαστάζητε νὰ ἐξετάζητε τὴν ἀλήθειαν ἀπλῶς καὶ ἐντίμως καὶ ὅταν εὗρητε αὐτὴν ἀκριβῆ ὁμολογήσατέ το ἐλευθέρως. Γινώτω ὁ φίλος καὶ ἐχθρὸς ὑμῶν ὅτι ἀγαπάτε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων.

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΕΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑ.

Τί τιμὴ ἔς τὸ παλληκάρι, ὅταν πρῶτο ἔς τὴν φωτιὰ,
Σκοτωθῇ γιὰ τὴν πατρίδα μὲ τὴν σπάθη ὅτ' ἀδεξιά.
Πόσον λυπηρὸν ν' ἀρίνη τὴν πατρίδα τὴν γλυκιά,
Τὰ καλά του τὰ χωράφια καὶ νὰ ζῆ μὲ διακονιά.
Μὲ γονιὰ νὰ παραδέρη, μὲ γυναῖκα ὡμορφονιά,
Μὲ γερόντισα μητέρα, καὶ μ' ἀνήλικα παιδιὰ.
Κ' ἀπ' τὴν στέρησι καὶ φτώχεια ἔπου πάη, ἔπου σταθῆ,
Νὰ γνωρίζῃ ἔτ' εἶν' εἰς ἔλους ἢ ζωὴ τοῦ μισητή.
Νὰ ἔντροπιάζῃ τὴν γενιά του, νὰ ἔντροπιάζεται καὶ αὐτὸς,
Καὶ ποτὲ νὰ μὴ τοῦ λείπῃ ἀπ' τὰ εἶλη ὁ στεναγμὸς.
Τέτοιον ἄνθρωπον καθέναις ζωντανὸς καταφρονῶ,
Μὴδ' ἀφοῦ ὅταν τάφο πέση τ' ὄνομά του μελετῶ.
Εἰς τὴν μάχην ἄς χαθοῦμεν ἔλοι μ' ἄφοβη καρδιά,
Ὁ καθέναις ἄς ποθάνῃ γιὰ πατρίδα γιὰ παιδιὰ.
Ἐ τὴν φωτιὰ παλληκάριαδες γένητ' ἔλοι ἕνα κορμί,
Ἐ τὴν φωτιὰ μὴ ἔντροπισθῆτε ἔς ἄν φυγάδες ἔς ἄν δαιλοί.
Λεοντόκαρδον τὸ στήθος καθέναις σας ἄς φανῆ,
Τοὺς ἐχθροὺς σας πολεμοῦντες μὴ ψηφᾶτε τὴν ζωὴ.
Νὰ μὴ φύγητε καὶ ἀφήστε τὰ σεβάσματα γερατιὰ,
Ποῦχον ἀχαμνὰ τὰ χέρια καὶ τὰ γόνατα βαριά.
Ἐντροπή σας, ἐντροπή σας, ἀπὸ πίσω νὰ ἦναι ὁ νιδς,
Καὶ ὁ ἀδύνατος ὁ γέρος νὰ πειθῆναι μ' προσηνίδς,
Πᾶχει κάτασπρα τὰ γένητα, κάτασπρη τὴν κεφαλῆ,
Κι' εἰς τὰ χῶματα νὰ ἀρίνη τὴν ἀδούλωτη ψυχῆ.
Ὅλοι οἱ κίνδυνοι πολέμοι, ἔλοι πρέπουσι εἰς τὸν νιδς,
Εἰς τὸ νιδς πολέμοι πρέπουσι, ποῦ τὸ σῶμα ἔχ' ἀθηρό.
Σεβαστὸς εἶναι σ' τοὺς ἄνδρας ἔς ταῖς γυναῖκας ποθητὸς,
Ἐὐμορφος καὶ ἄν πρωτοπέση καὶ εἰς τὸν πόλεμον νεκρὸς.

πρὸς χριστιανικὴν λατρείαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἡ χριστιανοὶ ἱεραπόστολοι τελοῦσι τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς των.

— Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως τρεῖς κλέπται καθήμενοι ἐπὶ λόφου τινὸς εὐωχοῦντο νύκτωρ. Ἐν ᾧ δὲ διελέγοντο, συμπέσοντας τοῦ λόγου περὶ βρυκολάκων καὶ λοιπῶν φαντασμάτων, οἱ μὲν δύο διεστίνοντο ὅτι ὑπάρχουσι φαντάσματα καὶ ἐροῦντο αὐτὰ, ὁ δὲ τρίτος, ἄφ' οὗ εἰς μάτην προσεπάθησε νὰ τοὺς μεταπέσει, εἶπεν ὅτι δὲν τὰ φοβεῖται διότι δὲν ὑπάρχουσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκείνοι ἠπίστου ἐστοιχημάτησεν ὅτι ἠδύνατο τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς κρανίον ἐκ νεκροταφείου μίαν ὥραν ἀπέχοντος. Λαθὼν λοιπὸν τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα μετέβη ἐκεῖ, ἀνέσκαψε τάρωντινὰ, ἔλαβεν ἓν κρανίον καὶ θέσας αὐτὸ ἐντὸς μανδηλίου ἐπέστρεψεν. Τὸ μεσονύκτιον εἶχε παρέλθει. Ἀφ' οὗ διήγνησε τὸ ἤμισι τῆς ὁδοῦ ἠσθάνθη τὸ κρανίον ἐντὸς τοῦ μανδηλίου κινουμένων. Ἐφρίκασε καὶ ἐβεβιαώθη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν βρυκολάκων τὸ κρανίον ἐκινεῖτο, οὗτος δὲ, μολοντί ἔστρεψε σύσσωμος, μὴ θέλων ὅμως νὰ γείνη καταγέλαστος εἰς τοὺς συντρόφους του, σπεύδει, ὑπερπηδᾷ χάνδακας καὶ βυάκια, καὶ μετ' ὀλίγον ῥίπτει τὸ κρανίον πρὸ τῶν συντρόφων του καὶ καταπίπτει ἡμιθνήξ. Οἱ σύντροφοι σπεύσαντες νὰ τὸν περιποιηθῶσι εἶχον προσηλωμένα τὰ βλήματα τῶν ἐπὶ τοῦ σαλευομένου κρανίου, καὶ μετ' ὀλίγον βλέπουσι μὴν ἐξεληθόντα αὐτοῦ καὶ φεύγοντα. Ἀμέσως τὴν φρίκην των διεδέχθη ἀκούσιος γέλωσ, καὶ ἄφ' οὗ ἀνέλαβεν ὁ σύντροφός των, διηγήθησαν τὸ πρᾶγμα εἰς αὐτὸν ὅστις μολίς ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὰ τρέμοντα εἰσέτι μέλη του.

— Κακούργος ἀπήχθη εἰς τὴν ἀγχόνην· ἄμα δὲ, θεωμένου πλήθους ἀνθρώπων, ἀνεκλύσθη, ἀνέκραξε· Σταθῆτε! ἔχω νὰ εἶπω τί! Ἀμέσως λοιπὸν τὸν κατεβίβασαν (διότι ὑπάρχει νόμος νὰ ἀκούσασιν ὅτι θελήσῃ νὰ εἶπῃ ὁ μέλλων νὰ φουευθῇ κατάδικος). Ἠρώτησαν λοιπὸν, Τί ἔχεις νὰ εἶπῃς; ὁ δὲ, Ὀλίγον ἀκόμη ἂν ἠθέλατε ἀνεκλύσει τὴν ἀγχόνην, ἠθέλων πνιγῆ, ἀπεκρίθη. Πάντες τότε καὶ ἄκοντες ἐκάγχασαν διὰ τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο, ὁ δὲ βασιλεὺς ὅστις ἔμαθε τὰ διατρέξαντα, εὐχαριστήσας τῶ ἐχάρισεν τὴν ζωὴν.

— Τοῦρκος βαδίζων ἀπροσέκτως, προσέκρουσεν ἐπὶ ἵππου φέροντος ἀναβάτην Γάλλον. Ὅργισθεις εἶπεν ἀποτόμως πρὸς αὐτόν. «κὴρ ἔλ» (στραβώσου), ὁ Γάλλος ὅμως ἱππεὺς νομίσας ὅτι ἠρώτησεν αὐτόν: quelle heure?, ἐξήγαγεν ἀμέσως τὸ ὄρολόγιόν του καὶ τῶ ἀπήγησε: cinq heure. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ τουρκικῇ (σὲν κὴρ) σημαίνει «ἐσὺ στραβός» ὀργισθεις ὁ Τοῦρκος ὤρμησε πρὸ τοῦ ἵππου καὶ συνεπλάκη μετὰ τοῦ Γάλλου. Τότε ἡ ἀστυνομία τοὺς ἀπήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀνακρίθέντων δὲ ἀνεκαλύφθη ὅτι αἰτία τῆς συμπλοκῆς ἦτο ἡ ἀγνοία τῆς διαλέκτου ἀλλήλων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Ἐν Τραπεζοῦντι ὑπάρχει ἡ παροιμία, «Πολλὰ μὴ λεγνύντες, τσακοῦνταν τὰ μέσσα σ'», δηλ. πολὺ μὴ λεπτυνῆς, διότι σπᾶ ἡ μέση σου, λεγομένη ἐπὶ τῶν θελόντων νὰ μιμηθῶτι τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν τρυφήν, τὴν πολυτέλειαν κτλ. καὶ κινδυνεύοντων νὰ καταγελασθῶσι, ἢ ἐπὶ τῶν μὴ εὐχαριστομένων τοῖς μικροῖς, τῶν ὁποίων θέλουσι ποτε στερηθῆ παρὰ Θεοῦ, τοῦ ταπεινοῦντος τοὺς ὑψοῦντας ἑαυτοὺς καὶ ὑπερηφάνους ἐν τῶ κόσμῳ τούτῳ. Προέκυψε δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ ἐξῆς μύθου. Ἠθέλησέ

ποτε νὰ μεταβῆ εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου Τάφου τὸ σῆτινον ἄλευρον, εἶπε λοιπὸν πρὸς τὸ ἀραβοσίτινον: «Ἐως νὰ ἐπιστρέψω, σὺ γίνου φωμί, φραντσόλα, κουλούρι, παντισπάνα καὶ μακαρόνι.» Τὸ δὲ ἀραβοσίτινον ἄλευρον ἠρώτησε «Νὰ γίνω καὶ καταίρι;» «Ὀχι, ἀπεκρίθη, πολλα μὴ λεγνύντες τσακοῦνταν τὰ μέσσα σ'» I. Π.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

[Ἐκ τῶν τοῦ ποιητοῦ Δέροντωρ].

Ὅπταν στιγμαὶ θλίψεως τὸν βίον μας κλονοῦσι
Καὶ τὴν ταλαίπωρον ψυχὴν ὀδύνηι πλημμυροῦσι,
Μίαν ἐκ στήθους προσευχὴν τὰ χεῖλη μας προσφέρουσι,
Ἦν ὡς σαπτὸν θυμίαμα εἰς τὸν Θεὸν προσφέρουσι.

Πολλὴν ἐγκλείει δύναμιν ἡ προσευχὴ ἐκείνη,
Ὅσπερ Ἀγγέλων μουσικὸν τὸ πνεῦμα καθηδύνηι....
Υπάρχει ἀνεκλάλητος ἐν ταύτῃ ἁρμονία,
Ἐκπνεῖ θεῖον ἄρωμα, ζωὴ ἔπουρανία.

Βαρὺ φορτίον, τῆς ψυχῆς ὁ φόβος ὡσπερ λίθος
Ἐκσπᾶται καὶ τῶν θλίψεων σκεδάζεται τὸ πλῆθος.
Ἀνεπαισθήτως ἡ ἐλπίς τὸ πνεῦμα ἐλαφρύνει.
Καὶ μειδωσαν τὴν ψυχὴν καὶ κλαίουσαν θαρρύνει....

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ].

II. ΚΟΡΕΣΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

The American Mail and Export Journal.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο μηνιαίως ἐκδιδόμενον ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ περιέχει ποικίλας πληροφορίας περὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς προόδου πασῶν τῶν χωρῶν τῆς γῆς. Πάσας τὰς τελευταίας ἐφευρέσεις ἐν Ἀμερικῇ ἐν τε τῇ γεωργίᾳ καὶ ταῖς τέχναις. Εἰκονογραφείας παντοίων μηχανημάτων καὶ σκευῶν κοινῆς χρήσεως γεωργικῶν ἐργαλείων κλ. Χάρτης ἀριστός. Ἐτήσια συνδρομὴ δολλάρια 2 1/2 ἢτοι δραχμαὶς 15. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀθηναίδος.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς Περιοδικά: Ὁ Α'. Τόμος τῆς Ἀθηναίδος φρ. 2. «LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 φραϊστοτάτων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίως προπληρωτέας δρ. 2,50. «L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἡ μία καλύπτει ὅλοκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 3.

Γνησίᾳ ἀμερικανικῇ τυπογραφικῇ ΜΕΤΑΛΛΗ, ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Ἀθηναίδος ὁδὸς Ἐρμοῦ 261. Ἐκαστον κιβώτιον περιέχον διὰ 1 καὶ 100 δράμια τιμᾶται ἀπὸ δραχμαὶς 3:80, 5:00, 6:30, 7:60, 10:10 καὶ 12:60, τὰ δὲ μεγαλύτερα ἀναλόγως.

ΓΡΙΦΟΣ 9.

Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Βρούσις

τιῆς

Μαχητής.

νη

